NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
JULIANE KOKOTT
prednesené 26. októbra 2006 [1]

I — Úvod

1. Toto prejudiciálne konanie sa opätovne týka otázky súdnej ochrany jednotlivcov proti nariadeniam Európskeho spoločenstva.

2. Hoci Súdny dvor nedávno upresnil najmä vo veciach, ktoré viedli k prijatiu rozsudkov Unión de Pequeños Agricultores/Rada [2] a Komisia/Jégo-Quéré [3], za akých podmienok môžu jednotlivci podať priamo na súdy Spoločenstva žalobu o neplatnosť nariadenia Spoločenstva na základe článku 230 štvrtého odseku ES [4], otázka súdnej ochrany sa vynára v tejto veci z iného pohľadu: za akých podmienok má jednotlivec právo dovolávať sa na vnútroštátnych súdoch nezákonnosti nariadenia Spoločenstva, ktoré predtým priamo nenapadol na súdoch Spoločenstva?

3. Túto vec treba posúdiť v rámci režimu výrobných kvót pre izoglukózu platného v Spoločenstve od konca 70-tych rokov. V spore vo veci samej francúzska spoločnosť Roquette Frères [5] napáda na francúzskych súdoch výrobné kvóty pre izoglukózu, ktoré jej boli pridelené vnútroštátnymi orgánmi. Na podporu svojej žaloby Roquette Frères tvrdí, že orgány Spoločenstva nesprávnym

1 — Jazyk prednesu: nemčina.

2 — Rozsudok z 25. júla 2002 (C-50/00 P, Zb. s. I-6677) s návrhmi, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs 21. marca 2002 v tej istej veci.

3 — Rozsudok z 1. apríla 2004, C-263/02 P, Zb. s. I-3425.

4 — V tomto kontexte tiež pozri rozšírenie práva podať žalobu jednotlivcov stanovené v článku III-365 ods. 4 Zmluvy o Ústave pre Európu podpísanej v Ríme 29. októbra 2004 (Ú. v. EÚ C 310, 2004, s. 1). Cieľom tohto ustanovenia je priznať fyzickým a právnickým osobám právo podať žalobu o neplatnosť proti podzákonným právnym aktom, ktoré sa ich priamo týkajú a ktoré nevyžadujú prijatie vykonávacích opatrení.

5 — Meno Roquette Frères nie je v judikatúre Súdneho dvora neznáme. Pozri najmä rozsudok z 15. októbra 1980, Roquette Frères/Francúzska colná správa (145/79, Zb. s. 2917), v ktorom sa Súdny dvor vyjadril k obmedzeniu časových účinkov rozsudkov; rozsudok z 29. októbra 1980, Roquette Frères/Rada (138/79, Zb. s. 3333), v ktorom sa Súdny dvor vyjadril k právam Európskeho parlamentu v oblasti konzultácií, a rozsudok z 22. októbra 2002, Roquette Frères (C-94/00, Zb. s. I-9011), v ktorom Súdny dvor upresnil právny režim šetrení vykonávaných Komisiou Európskych spoločenstiev vo veciach hospodárskej súťaže.

spôsobom vypočítali základné množstvá izoglukózy pridelené metropolitnému Francúzsku [6] z dôvodu, že nezohľadnili izoglukózu, ktorá sa tam vyrába ako medziprodukt slúžiaci na výrobu iných výrobkov určených na predaj.

II — Právny rámec

A — *Kontext sporu*

4. Izoglukóza je tekuté sladidlo, ktoré sa vyrába z glukózy prítomnej v škrobe. Tento škrob sa ako taký získava z obilnín, najčastejšie z kukurice. [7] Izoglukóza sa považuje za priamu náhradu tekutého cukru vyrobeného z cukrovej repy alebo z cukrovej trstiny, ktorému je priamym konkurentom. [8]

5. Režim výrobných kvót pre izoglukózu [9], rovnako ako predtým pre výrobu cukru [10], bol v Spoločenstve zavedený koncom 70-tych rokov; tento režim treba vnímať v kontexte určitých záruk na odbyt cukru priznaných v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky. Keďže výroba izoglukózy prispela k zvýšeniu prebytkov cukru v Spoločenstve, zavedenie kvót smerovalo k jej obmedzeniu s cieľom zamedziť prípadné negatívne dôsledky na politiku Spoločenstva v oblasti cukru. [11]

6. Na začiatku boli výrobné kvóty prideľované jednotlivým podnikom priamo v nariadeniach Spoločenstva. Na základe

6 — Oddelené základné množstvá izoglukózy, ktoré nie sú predmetom tohto konania, sa uplatňujú vo francúzskych zámorských departementoch.

7 — Pozri rozsudok z 13. februára 1992, Roquette Frères, C-210/90, Zb. s. I-731, bod 3. V prvom odôvodnení nariadenia Rady (EHS) č. 1111/77 zo 17. mája 1977, ktorým sa zavádzajú spoločné ustanovenia pre izoglukózu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 134, s. 4), je izoglukóza definovaná ako glukózový sirup s vysokým obsahom fruktózy. Spoločná organizácia trhu v sektore cukru definuje izoglukózu ako výrobok získaný z glukózy alebo jej polymérov s hmotnostným obsahom fruktózy v sušine najmenej 10 % [pozri v tejto súvislosti článok 1 ods. 2 písm. c) nariadenia Rady (EHS) č. 1785/81 z 30. júna 1981 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 177, s. 4) a nakoniec článok 2 bod 3 nariadenia Rady (ES) č. 318/2006 z 20. februára 2006 o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru (Ú. v. EÚ L 58, s. 1)].

8 — Pozri druhé a siedme odôvodnenie nariadenia č. 1111/77, ako aj druhé odôvodnenie nariadenia č. 1785/81.

9 — Tento režim kvót je založený na prideľovaní základných kvót (nazývaných tiež „kvóty A") a doplnkových kvót (nazývaných tiež „kvóty B"). Výroba cukru a izoglukózy presahujúca tieto kvóty (nazývaná tiež „cukor C" a „izoglukóza C" alebo „prebytkový cukor" a „prebytková izoglukóza") bola v zásade určená na vývoz do tretích krajín a vo všeobecnosti nemohla byť predávaná v Spoločenstve.

10 — Snaha o obdobné zaobchádzanie s cukrom a izoglukózou predstavuje základnú ideu preambuly nariadenia Rady (EHS) č. 1293/79 z 25. júna 1979, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1111/77 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 162, s. 10), ktoré po prvýkrát zaviedlo režim kvót pre izoglukózu. Pozri v tomto zmysle tiež druhé odôvodnenie nariadenia č. 1785/81.

11 — Pozri v tomto zmysle rozsudok Roquette Frères/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 5, body 26 a 27.

článku 9 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1111/77, zmeneného a doplneného nariadením č. 1293/79 [12], bola takto pridelená základná kvóta každému výrobnému podniku izoglukózy usadenému v Spoločenstve na obdobie od 1. júla 1979 do 30. júna 1980. Táto kvóta sa v zásade rovnala dvojnásobku výroby podniku počas obdobia medzi 1. novembrom 1978 a 30. aprílom 1979, ale mohla byť prípadne upravená tak, aby jeho maximálna kvóta nebola vyššia ako 85 % a zároveň nižšia ako 65 % ročnej technickej kapacity výroby tohto podniku. [13]

7. Na základe článku 9 ods. 4 nariadenia č. 1111/77, zmeneného a doplneného nariadením č. 1293/79 v spojení s prílohou II k tomuto nariadeniu, predstavovala základná kvóta pridelená Roquette Frères 15 887 t. [14] Navyše na základe ods. 3 toho istého článku mal Roquette Frères nárok na pridelenie „maximálnej kvóty", ktorá podľa vlastných údajov podniku predstavovala 20 022 t, teda dodatočnú kvótu 4 135 t, ktorá sa pridala k základnej kvóte.

8. Rozsudkom z 29. októbra 1980 Súdny dvor zrušil na základe návrhu Roquette Frères nariadenie č. 1293/79 z dôvodu formálneho pochybenia pri konzultácii Európskeho parlamentu. [15] V nadväznosti na tento rozsudok prijala Rada Európskej únie novú právnu úpravu s rovnakým obsahom s cieľom zmeniť nariadenie č. 1111/77, najskôr nariadením (EHS) č. 387/81 [16] na obdobie od 1. júla 1979 do 30. júna 1980, potom nariadením (EHS) č. 388/81 [17] na obdobie od 1. júla 1980 do 30. júna 1981 [18]. Tieto nariadenia zachovali základnú kvótu vo výške 15 887 t pridelenú Roquette Frères uvedenú v predchádzajúcom bode týchto návrhov. Okrem iného znovu stanovili pre tento podnik dodatočnú kvótu vo výške 4 135 t.

9. Od 1. júla 1981 boli pravidlá upravujúce výrobu cukru a izoglukózy zahrnuté do novej spoločnej organizácie trhu, v rámci ktorej už výrobné kvóty pre izoglukózu neboli pridelľované priamo dotknutým podnikom, ale — ako to bolo už predtým v prípade kvót pre cukor — výlučne všeobecným spôsobom vo

12 — Pozri najmä článok 3 nariadenia č. 1293/79.

13 — Tento režim bol zachovaný v období od 1. júla 1980 a do 30. júna 1981. Pozri článok 2 nariadenia Rady (EHS) č. 1592/80 o uplatňovaní režimu výrobných kvót v sektore cukru a sektore izoglukózy na obdobie od 1. júla 1980 do 30. júna 1981 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 160, s. 12).

14 — Táto a nasledujúce tonáže sa týkajú sušiny.

15 — Rozsudok Roquette Frères/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 5, bod 37. Pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 29. októbra 1980, Maïzena/Rada, 139/79, Zb. s. 3393, osobitne bod 38.

16 — Nariadenie z 10. februára 1981, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1111/77 (Ú. v. ES L 44, s. 1).

17 — Nariadenie z 10. februára 1981, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1592/80 (Ú. v. ES L 44, s. 4).

18 — Rozsudkom z 30. septembra 1982, Roquette Frères/Rada (110/81, Zb. s. 3159, bodom 1 výroku), Súdny dvor zamietol ako nedôvodnú žalobu o neplatnosť spoločnosti Roquette Frères proti týmto dvom nariadeniam, ktorými sa mení a dopĺňa nariadenie č. 1111/77. Pozri tiež rozsudky z 30. septembra 1982, Amylum/Rada (108/81, Zb. s. 3107), a Tunnel Refineries/Rada (114/81, Zb. s. 3189), ktoré sa týkali žalôb o neplatnosť nariadenia č. 387/81.

forme základných množstiev pridelených členským štátom. [19] Odvtedy prináleží rozdelenie kvót medzi jednotlivé podniky orgánom členských štátov.

10. Od 1. júla 1981 do 30. júna 2006 vyplývala táto spoločná organizácia trhu v sektore cukru najskôr z nariadenia č. 1785/81, potom z nariadenia č. 2038/1999 [20] a nakoniec z nariadenia Rady (ES) č. 1260/2001 [21]. Od 1. júla 2006 je táto oblasť upravená nariadením č. 318/2006 [22], ktoré sa však na túto vec neuplatňuje.

B — *Sporné ustanovenia v tejto veci*

11. Podľa článku 24 ods. 1 nariadenia č. 1785/81 mali členské štáty prideľovať kvótu A a kvótu B každému výrobnému podniku cukru alebo izoglukózy usadenému na ich území, ktorý mal počas obdobia od 1. júla 1980 do 30. júna 1981 pridelenú základnú kvótu definovanú v nariadení č. 1111/77 [23].

12. Kvóta A výrobného podniku izoglukózy sa mala rovnať základnej kvóte, ktorá mu bola pridelená na obdobie od 1. júla 1980 do 30. júna 1981, a kvóta B mala dosahovať 23,55 % kvóty A (článok 24 ods. 3 a 5 nariadenia č. 1785/81). Článok 24 ods. 2 nariadenia č. 1785/81 obsahoval tabuľku stanovujúcu celkové základné množstvá, ktoré takto mohli byť pridelené v každom členskom štáte na základe kvót A a B. Pokiaľ ide o izoglukózu, táto tabuľka stanovila základné množstvo A na 15 887 t a základné množstvo B na 4 135 t pre metropolitné Francúzsko. Tento režim nadobudol účinnosť 1. júla 1981 a bol viackrát predĺžený. [24]

13. Aj v nariadení č. 2038/1999 Rada najskôr zachovala základné množstvá pre hospodár-

19 — Niektoré ustanovenia, ktoré treba vnímať v kontexte pristúpenia nových členských štátov a ktorými zákonodarca Spoločenstva ešte stanovoval kvóty priamo každému podniku, sa od tohto pravidla odchyľujú: týka sa to Helénskej republiky (článok 24 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 1785/81) a Fínskej republiky [článok 27 ods. 4 druhý pododsek písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 2038/1999 z 13. septembra 1999 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 252, s. 1)].

20 — Toto nariadenie bolo zrušené nariadením č. 1785/81.

21 — Nariadenie z 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 03/033, s. 17), ktoré zrušilo nariadenie č. 2038/1999.

22 — Toto nariadenie zrušilo nariadenie č. 1260/2001.

23 — Rovnaké ustanovenia sú uvedené v neskorších nariadeniach týkajúcich sa spoločnej organizácie trhu v sektore cukru. Pozri článok 27 ods. 1 nariadenia č. 2038/1999 a článok 11 ods. 1 nariadenia č. 1260/2001.

24 — Pozri nariadenie Rady (EHS) č. 934/86 z 24. marca 1986 (Ú. v. ES L 87, s. 1), nariadenie Rady (EHS) č. 305/91 zo 4. februára 1991 (Ú. v. ES L 37, s. 1), nariadenie Rady (EHS) č. 1548/93 zo 14. júna 1993 (Ú. v. ES L 154, s. 10), nariadenie Rady (ES) č. 133/94 z 24. januára 1994 (Ú. v. ES L 22, s. 7) a nariadenie Rady (ES) č. 1101/95 z 24. apríla 1995 (Ú. v. ES L 110, s. 1). Tieto nariadenia boli všetky prijaté na účely zmeny a doplnenia nariadenia č. 1785/81.

ske roky 1995/1996 až 2000/2001. Tabuľka uvedená v článku 27 ods. 3 tohto nariadenia teda znovu vykazovala pre izoglukózu základné množstvo A vo výške 15 887 t a základné množstvo B vo výške 4 135 t pre metropolitné Francúzsko.

14. Zároveň však článok 26 ods. 5 nariadenia č. 2038/1999 ponúkal možnosť znížiť základné množstvá uvedené v predchádzajúcom bode týchto návrhov na účely dodržania medzinárodných záväzkov prevzatých Spoločenstvom.[25] Komisia využila túto možnosť v hospodárskom roku 2000/2001 a v súvislosti s kvótou pre izoglukózu pridelenou metropolitnému Francúzsku znížila základné množstvo A o 606,6 t na 15 280,4 t a základné množstvo B o 157,9 t na 3 977,1 t [článok 1 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 2073/2000[26] v spojení s prílohami I a II k tomuto nariadeniu].

15. Nakoniec na hospodárske roky 2001/2002 až 2005/2006 prijala Rada v článku 11 ods. 2 nariadenia č. 1260/2001 nové základné množstvo A vo výške 15 747,1 t a nové základné množstvo B vo výške 4 098,6 t v súvislosti s kvótou pre izoglukózu pridelenou metropolitnému Francúzsku, pričom znovu ponúkla v článku 10 ods. 3 a 4 tohto nariadenia možnosť zníženia týchto množstiev s cieľom dodržať medzinárodné záväzky Spoločenstva.

16. Na hospodársky rok 2002/2003 Komisia znížila v súvislosti s kvótou pre izoglukózu pridelenou metropolitnému Francúzsku základné množstvo A o 1 048,9 t na 14 698,2 t a základné množstvo B o 273 t na 3 825,6 t [článok 1 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 1745/2000[27] v spojení s prílohami I a II k tomuto nariadeniu]. Následne Komisia vykonala nové zníženie na hospodársky rok 2003/2004, pričom znížila v súvislosti s kvótou pre izoglukózu pridelenou pre metropolitné Francúzsko základné množstvo A o 262,1 t na 15 485 t a základné množstvo B o 68,2 t na 4 030,4 t [článok 1 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 1739/2003[28] v spojení s prílohami I a II k tomuto nariadeniu].

25 — V tomto prípade ide o dohodu o poľnohospodárstve uzatvorenú v rámci mnohostranných rokovaní Uruguajského kola (1986 — 1994), ktoré viedli k vytvoreniu Svetovej obchodnej organizácie (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 22).

26 — Nariadenie z 29. septembra 2000, ktorým sa na hospodársky rok 2000/2001 znižuje zaručené množstvo na základe režimu výrobných kvót pre sektor cukru a predpokladané maximálne zásobovacie potreby rafinérií cukru na základe režimu preferenčných dovozov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 246, s. 38).

27 — Nariadenie z 30. septembra 2002, ktorým sa na hospodársky rok 2002/2003 znižuje zaručené množstvo na základe režimu výrobných kvót pre sektor cukru a predpokladané maximálne zásobovacie potreby rafinérií cukru na základe režimu preferenčných dovozov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 263, s. 31).

28 — Nariadenie z 30. septembra 2003, ktorým sa na hospodársky rok 2003/2004 znižuje zaručené množstvo na základe výrobných kvót pre sektor cukru a predpokladané maximálne zásobovacie potreby rafinérií cukru na základe preferenčných dovozov (Ú. v. EÚ L 249, s. 38; Mim. vyd. 03/040, s. 89).

17. V rámci platnej spoločnej organizácie trhu v sektore cukru mohli členské štáty vždy presúvať kvóty A a B medzi podnikmi bez ohľadu na to, či prijímajúcemu podniku už bola pridelená kvóta alebo nie. Na tento účel mohli byť existujúce kvóty každého výrobného podniku pre izoglukózu znížené najviac o 10 % (pozri článok 25 nariadenia č. 1785/81, článok 30 nariadenia č. 2038/1999 a článok 12 nariadenia č. 1260/2001).

III — Skutkový stav a spor vo veci samej

18. Spor medzi Roquette Frères a francúzskym Ministre français de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité [29], ktorého predmetom je výpočet výrobných kvót pre izoglukózu pridelených tomuto podniku, v súčasnosti prebieha na francúzskych správnych súdoch.

19. Roquette Frères napadol jednak rozhodnutie z 28. júna 2000, ktorým riaditeľ hospodárskej a medzinárodnej politiky ministerstva poľnohospodárstva potvrdil objem výrobných kvót pre izoglukózu, ktoré mu boli pridelené počnúc hospodárskym rokom 1981/1982, a jednak štyri výnosy ministra poľnohospodárstva z 26. októbra 2000, z 13. júla 2001, z 23. októbra 2002 a zo 17. októbra 2003 týkajúce sa prispôsobenia ročných výrobných kvót pre izoglukózu tohto podniku uplatniteľným predpisom práva Spoločenstva [30].

20. Roquette Frères na francúzskych správnych súdoch namieta nezákonnosť aktov ministerstva uvedených v predchádzajúcom bode týchto návrhov a žiada ich o zrušenie z dôvodu, že ustanovenia jednotlivých nariadení Spoločenstva, na ktorých sú založené, nie sú platné. Roquette Frères konkrétne tvrdí, že základné množstvá izoglukózy pridelené metropolitnému Francúzsku boli chybne vypočítané na úrovni Spoločenstva, pretože nezohľadnili izoglukózu vyrábanú v tomto členskom štáte medzi 1. novembrom 1978 a 30. aprílom 1979 ako medziprodukt slúžiaci na výrobu iných výrobkov určených na predaj.

21. Na prvom stupni Roquette Frères nemal úspech vo svojich nárokoch na Tribunal

29 — Ďalej len „minister poľnohospodárstva".

30 — Pozri body 13 a 16 týchto návrhov.

administratif de Lille [31], ktorý zamietol jeho žaloby rozhodnutím z 11. marca 2004. Spoločnosť sa proti tomuto rozhodnutiu 28. mája 2004 odvolala na Cour administrative d'appel de Douai [32].

IV — Návrh na začatie prejudiciálneho konania a konanie pred Súdnym dvorom

22. Rozsudkom z 1. decembra 2005 rozhodol Cour administrative d'appel de Douai prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. ... bolo bez akýchkoľvek pochybností prípustné, aby spoločnosť Roquette Frères priamo na [ňom] napadla zákonnosť článku 24 [ods.] 2 nariadenia č. 1785/81, článku 27 [ods.] 3 nariadenia č. 2038/1999, článku 1 nariadenia č. 2073/2000, článku 11 [ods.] 2 nariadenia č. 1260/2001, článku 1 nariadenia č. 1745/2002 a článku 1 nariadenia č. 1739/2003[?]

2. Za predpokladu, že je prípustné, aby sa spoločnosť Roquette Frères odvolávala na nezákonnosť uvedených ustanovení..., sú článok 24 [ods.] 2 nariadenia č. 1785/81, článok 27 [ods.] 3 nariadenia č. 2038/1999, článok 1 nariadenia č. 2073/2000, článok 11 [ods.] 2 nariadenia č. 1260/2001, článok 1 nariadenia č. 1745/2002 a článok 1 nariadenia č. 1739/2003 platné v tom, že stanovujú maximálne základné výrobné množstvá izoglukózy pre metropolitné Francúzsko bez zohľadnenia izoglukózy, ktorá bola v tomto členskom štáte vyrobená od 1. novembra 1978 do 30. apríla 1979 ako medziprodukt slúžiaci na výrobu iných produktov určených na predaj[?]"

23. Svoje písomné pripomienky predložili Súdnemu dvoru Roquette Frères, Francúzska republika, Komisia a Rada.

V — Posúdenie

24. Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či je naozaj prípustné, aby sa Roquette Frères v súčasnosti dovolával na vnútroštátnych súdoch nezákonnosti jednotlivých ustanovení nariadení Spoločenstva

31 — Správny súd v Lille.

32 — Ďalej tiež „vnútroštátny súd".

týkajúcich sa výrobných kvót pre izoglukózu, ktoré tento podnik pred tým priamo nenapadol na súdoch Spoločenstva. V prípade kladnej odpovede žiada Súdny dvor preskúmať platnosť konkrétne týchto ustanovení. V tomto prípade ide o týchto šesť ustanovení (ďalej len „sporné ustanovenia"):

— článok 24 ods. 2 nariadenia č. 1785/81,

— článok 27 ods. 3 nariadenia č. 2038/1999,

— článok 1 nariadenia č. 2073/2000,

— článok 11 ods. 2 nariadenia č. 1260/2001,

— článok 1 nariadenia č. 1745/2002 a

— článok 1 nariadenia č. 1739/2003.

Keďže sa všetky tieto ustanovenia v podstate nelíšia, na účely prejudiciálnych otázok ich preskúmam spoločne.

A — *O prvej prejudiciálnej otázke: právo Roquette Frères priamo napadnúť sporné ustanovenia*

25. Cieľom prvej prejudiciálnej otázky je určiť, či má Roquette Frères v súčasnosti ešte právo namietať nezákonnosť sporných ustanovení na vnútroštátnych súdoch. V tejto súvislosti sa chce vnútroštátny súd dozvedieť, či táto spoločnosť bola bez akýchkoľvek pochybností oprávnená podať priamo na Súdny dvor žalobu o neplatnosť sporných ustanovení.

26. V dôsledku toho sa táto prvá časť návrhu na začatie prejudiciálneho konania v podstate týka kritéria výberu medzi dvoma

opravnými prostriedkami, ktoré sa jednotlivcom ponúkajú na dosiahnutie súdneho preskúmania zákonnosti aktov inštitúcií Spoločenstva. Touto otázkou sa už Súdny dvor v rôznych situáciách zaoberal. [33]

1. O kritériu výberu medzi žalobou a námietkou nezákonnosti

27. Systém súdnej ochrany Zmluvy ES v zásade jednotlivom ponúka dva spôsoby súdneho preskúmania zákonnosti aktov Spoločenstva.

28. Na jednej strane im žaloba o neplatnosť umožňuje za podmienok uvedených v článku 230 štvrtom odseku ES priamo napadnúť akt Spoločenstva a dať preskúmať jeho zákonnosť. [34]

29. Na druhej strane môžu jednotlivci uplatňovať námietku nezákonnosti aktu Spoločenstva v spore na vnútroštátnom súde, ktorý sa môže obrátiť na Súdny dvor v rámci prejudiciálneho konania uplatnením článku 234 ods. 1 písm. b) ES na účely preskúmania platnosti tohto aktu. [35] V tomto prípade je Súdny dvor v určitej miere nepriamo požiadaný o preskúmanie zákonnosti dotknutého aktu Spoločenstva, ako je to okrem iného aj v spore vo veci samej.

30. Ak žalobca nemá inú možnosť na dosiahnutie preskúmania zákonnosti aktu Spoločenstva, ktorý sa ho týka, základné právo na účinnú súdnu ochranu [36] požaduje, aby mu nebolo odopreté využitie nepriameho spôsobu uvedeného vyššie a aby v spore na vnútroštátnych súdoch bola pripustená jeho námietka nezákonnosti.

33 — Pozri najmä rozsudky z 27. septembra 1983, Universität Hamburg, 216/82, Zb. s. 2771, bod 5 a nasl.; z 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, Zb. s. I-833, bod 10 a nasl.; z 12. decembra 1996, Accrington Beef a i., C-241/95, Zb. s. I-6699, bod 14 a nasl.; z 30. januára 1997, Wiljo, C-178/95, Zb. s. I-585, bod 15 a nasl.; z 11. novembra 1997, Eurotunnel a i., C-408/95, Zb. s. I-6315, bod 26 a nasl.; z 15. februára 2001, Nachi Europe, C-239/99, Zb. s. I-1197, bod 28 a nasl.; z 20. septembra 2001, Banks, C-390/98, Zb. s. I-6117, bod 109 a nasl.; Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 2, bod 40; Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, bod 30, a z 23. februára 2006, Atzeni a i., C-346/03 a C-529/03, Zb. s. I-1875, bod 30 a nasl.

34 — Osobitný procedurálny spôsob uvedený v článku 241 ES nehrá žiadnu rolu v prejednávanej veci, a teda nebude ďalej spomínaný (pokiaľ ide o článok 241 ES, pozri najmä rozsudok Nachi Europe, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, body 33 a 34).

35 — Rozsudky Universität Hamburg, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, body 10 a 12; Nachi Europe, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 35; Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v poznámke 2, bod 40, a Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, bod 30.

36 — O tomto základnom práve pozri rozsudky z 15. mája 1986, Johnston (222/84, Zb. s. 1651, bod 18); Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 2 (bod 39), a Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný v poznámke pod čiarou 3 (bod 29). Okrem iného pozri článok 47 Charty základných práv Európskej únie (Ú. v. ES C 364, 2000, s. 1).

31. Naopak, ak má žalobca možnosť podať žalobu o neplatnosť založenú na základe článku 230 ES, musí uplatniť tento priamy spôsob, ak chce dosiahnuť súdne preskúmanie dotknutého aktu. [37] V opačnom prípade by totiž existovalo riziko obchádzania lehoty stanovenej v článku 230 piatom odseku ES a konečnej povahy dotknutého aktu v dôsledku uplynutia tejto lehoty. [38]

32. Lehota stanovená na podanie žaloby a konečná povaha, ktorú nadobúda sporný akt po jej uplynutí, prispievajú k právnej istote a vylučujú „nekonečné" spochybňovanie právnych účinkov aktov inštitúcií Spoločenstva. [39] V dôsledku toho ten, kto nechá uplynúť lehotu na podanie žaloby o neplatnosť aktu Spoločenstva, ktorou disponuje na základe článku 230 ES, musí rešpektovať konečnú povahu tohto aktu a nemôže sa neskôr nepriamo dovolávať jeho nezákonnosti na vnútroštátnych súdoch. [40] Vnútroštátny súd je viazaný aktom Spoločenstva, ktorý sa stal konečným. [41]

33. Vylúčenie námietky nezákonnosti na vnútroštátnych súdoch je však odôvodnené, iba ak jednotlivec bez akýchkoľvek pochybností disponoval možnosťou podať žalobu o neplatnosť na súdy Spoločenstva. [42] Z hľadiska základného práva na účinnú súdnu ochranu objektívne pochybnosti o práve podať žalobu právnických alebo fyzických osôb, najmä na základe článku 230 štvrtého odseku ES, nemôžu pôsobiť v ich neprospech. V opačnom prípade by tieto osoby podliehali silnému tlaku, ktorý by ich z čisto preventívnych dôvodov systematicky viedol k podávaniu žalôb o neplatnosť, a to aj v prípade pochybností o ich prípustnosti, aby neohrozili samotnú možnosť podriadiť dotknutý akt Spoločenstva súdnemu preskúmaniu. To by nebolo žiaduce ani z hľadiska procesnej ekonomiky.

37 — Pozri v tomto zmysle rozsudky TWD Textilwerke Deggendorf, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 17, a Nachi Europe, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, body 37 až 39.

38 — Rozsudky TWD Textilwerke Deggendorf, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, body 17 a 18; Nachi Europe, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, body 29 a 30; Banks, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 111, a Atzeni a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 31.

39 — Rozsudky TWD Textilwerke Deggendorf, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 16; Wiljo, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 19, a Nachi Europe, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 29.

40 — Rozsudky TWD Textilwerke Deggendorf, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, body 13 a 17; Nachi Europe, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, body 30 a 37, ako aj z 10. júla 2003, Komisia/ECB, C-11/00, Zb. s. I-7147, bod 75. Táto judikatúra sa však týka iba prípadov, v ktorých sú spor pred vnútroštátnymi súdmi a prípadné prejudiciálne konanie vzhľadom na ich predmet skutočne spôsobilé spochybniť platnosť aktu Spoločenstva (pozri rozsudky Banks, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 112, a Wiljo, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, body 27 a 29).

41 — Rozsudky TWD Textilwerke Deggendorf, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 25; Wiljo, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 24, a Nachi Europe, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 40. Podľa rozsudku Atzeni a i., už citovaného v poznámke pod čiarou 33 (body 30 a 34), by bol návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúceho sa platnosti dotknutého aktu Spoločenstva neprípustný.

42 — Podmienka, na základe ktorej právo jednotlivca podať žalobu na základe článku 230 štvrtého odseku 4 ES musí existovať „bez akýchkoľvek pochybností", vyplýva podľa ustálenej judikatúry z rozsudkov TWD Textilwerke Deggendorf, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 24; Wiljo, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, body 21 a 23, Nachi Europe, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, body 37 a 38, ako aj Banks, už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 111. Pozri tiež rozsudok z 10. júla 2003, Komisia/ECB, už citovaný v poznámke pod čiarou 40, bod 75. Rovnako rozsudky Accrington Beef a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 33 (body 15 a 16); Eurotunnel a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 33 (body 28 a 29), ako aj Atzeni a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 33 (bod 34), hľadali odpoveď na otázku, či bol jednotlivec „zjavne" alebo „nesporne" oprávnený podať žalobu o neplatnosť.

34. V dôsledku toho by námietka nezákonnosti vznesená Roquette Frères na francúzskych správnych súdoch mohla byť vylúčená iba vtedy, ak tento podnik bez akýchkoľvek pochybností mohol podať žalobou o neplatnosť sporných ustanovení podľa článku 230 ES.

2. O práve Roquette Frères podať žalobu proti sporným ustanoveniam

35. Sporné ustanovenia sú neoddeliteľnou súčasťou nariadení, sú záväzné vo svojej celistvosti a sú priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch (článok 249 druhý odsek ES). Tieto ustanovenia môžu byť v zásade napadnuté iba inštitúciami Spoločenstva, Európskou centrálnou bankou a členskými štátmi (článok 230 druhý a tretí odsek ES). [43] Na druhej strane právnická osoba, akou je Roquette Frères, je aktívne legitimovaná podať žalobu o neplatnosť iba v prípade, ak sa jej sporné ustanovenia priamo a osobne týkajú (článok 230 štvrtý odsek ES).

36. Otázka, či Roquette Frères spĺňa túto požiadavku, je medzi účastníkmi konania na Súdnom dvore sporná. Zatiaľ čo samotná dotknutá osoba, ako aj Rada vylučujú existenciu práva podať žalobu z dôvodu absencie tak priamej, ako aj osobnej dotknutosti, Komisia a francúzska vláda zastávajú diametrálne odlišné stanovisko.

a) Priama dotknutosť

37. Osoba je priamo dotknutá, ak má predmetný akt priame účinky na jej právne postavenie, pretože jeho vykonanie nevyžaduje žiadne vykonávacie opatrenie (vnútroštátne alebo na úrovni Spoločenstva) [44] alebo nenecháva žiadnu voľnú úvahu orgánu poverenému jeho vykonaním, ktoré má čisto automatickú povahu [45].

38. Na rozdiel od predchádzajúceho režimu [46] sporné ustanovenia už neprideľujú dotknutým podnikom výrobné kvóty pre izoglukózu priamo prostredníctvom nariade-

43 — Rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 2, bod 35.

44 — Pozri v tejto súvislosti najmä rozsudok Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, bod 35, ako aj rozsudok Súdu prvého stupňa z 3. mája 2002, Jégo-Quéré/Komisia, T-177/01, Zb. s. II-2365, bod 26, posledná veta.

45 — Pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. mája 1998, Dreyfus/Komisia, C-386/96 P, Zb. s. I-2309, bod 43; z 29. júna 2004, Front national/Parlament, C-486/01 P, Zb. s. I-6289, bod 34, a z 2. mája 2006, Regione Siciliana/Komisia, C-417/04 P, Zb. s. I-3881, bod 28.

46 — Pozri nariadenie č. 1111/77 uvedené v bodoch 6 až 8 týchto návrhov, osobitne článok 9 a jeho prílohu II v znení vyplývajúcom z nariadení č. 1293/79, č. 387/81 a č. 388/81.

nia, ale iba všeobecne vo forme základných množstiev členským štátom, ktoré sú následne povinné rozdeliť tieto základné množstvá medzi jednotlivé podniky. V dôsledku toho pridelenie kvót na základe nariadení č. 1785/81 a č. 2038/1999, ako aj ich neskoršie prispôsobenie na základe nariadení č. 2073/2000, č. 1260/2001, č. 1745/2002 a č. 1739/2003 vyžadovalo vnútroštátne vykonávacie opatrenia.

39. Navyše, ako správne poznamenávajú Roquette Frères a Rada, platná spoločná organizácia trhu v sektore cukru zverovala členským štátom okrem iného možnosť previesť kvóty až do výšky 10 % z niektorých podnikov vyrábajúcich izoglukózu na iné podniky. [47] Režim kvót zavedený Spoločenstvom ponechal takto orgánom členských štátov počas celého dotknutého obdobia nezanedbateľnú voľnú úvahu pri rozdelení kvót pre izoglukózu medzi výrobcov usadených na ich území. [48]

40. Konanie vnútroštátnych orgánov bolo bezpochyby predurčené svojím obsahom. Členské štáty nemali právo ísť nad rámec celkových základných množstiev izoglukózy, ktoré im boli pridelené, a museli tiež prideliť novú kvótu A a novú kvótu B — v množstve predurčenom predpismi — každému výrobnému podniku izoglukózy, ktorému už boli predtým pridelené kvóty počas daného referenčného obdobia. [49] Museli tiež premietnuť prípadné zmeny svojich základných množstiev, tak ako vyplývali z nariadení č. 2073/2000, č. 1260/2001, č. 1745/2002 a č. 1739/2003, na svoje výrobné podniky izoglukózy.

41. Na rozdiel od stanoviska Komisie však tieto samotné hranice voľnej úvahy vnútroštátnych orgánov nepostačujú na to, aby bolo možné považovať jednotlivých výrobcov izoglukózy za priamo dotknutých. Z tohto pohľadu totiž nie je dôležité, že právo Spoločenstva zveruje orgánom povereným výkonom sporných ustanovení osobitne širokú mieru voľnej úvahy; v každom prípade tieto orgány nemajú neobmedzenú mieru voľnej úvahy, pretože sú viazané právom Spoločenstva a osobitne základnými právami Spoločenstva. Práve naopak, je vylúčené, aby jednotlivci mohli byť priamo dotknutí

47 — Článok 25 nariadenia č. 1785/81, článok 30 nariadenia č. 2038/1999 a článok 12 nariadenia č. 1260/2001.

48 — Pozri v tomto zmysle tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Reischl 23. septembra 1982 vo veci Roquette Frères/Rada (rozsudok z 30. septembra 1982, 242/81, Zb. s. 3213, 3234).

49 — Uvedené vyplývalo v nadväznosti na dotknuté obdobie z článku 24 nariadenia č. 1785/81 (referenčné obdobie: od 1. júla 1980 do 30. júna 1981), článku 27 nariadenia č. 2038/1999 (referenčné obdobie: od 1. júla 1994 do 30 júna 1995) a článku 11 nariadenia č. 1260/2001 (referenčné obdobie: od 1. júla 2000 do 30 júna 2001).

v prípade, ak vnútroštátne orgány disponujú voľnou úvahou — ktorej obsah je v prejednávanej veci obmedzený — pri výkone aktu Spoločenstva, pretože presný obsah vykonávacieho aktu nemôže byť jednotlivcom dopredu známy.

42. Tak je tomu v prejednávanej veci. Podnik, akým je spoločnosť Roquette Frères, nemôže dopredu predvídať výšku kvót pre izoglukózu, ktorú mu vnútroštátne orgány pridelia, pretože — prinajmenšom teoreticky — stále existuje možnosť, že sa na trhu objavia nové výrobné podniky izoglukózy. Nič na tom nemení okolnosť, že takýto vstup na trh v skutočnosti nenastal a že francúzske orgány vždy pridelili základné množstvá určené pre metropolitné Francúzsko podniku Roquette Frères ako jedinému výrobcovi izoglukózy v tejto krajine. V každom prípade spoločná organizácia trhu v sektore cukru ako taká neobsahuje žiaden automatický mechanizmus zavádzania režimu kvót práva Spoločenstva vnútroštátnymi orgánmi.

43. Keďže sporné ustanovenia vyžadujú vnútroštátne vykonávacie opatrenia a členské štáty disponujú určitou mierou voľnej úvahy v tomto ohľade, Roquette Frères nebol žiadnym spôsobom priamo dotknutý týmito ustanoveniami.

b) Osobná dotknutosť

44. Fyzická alebo právnická osoba je osobne dotknutá aktom Spoločenstva len vtedy, ak sa jej tento akt dotýka v dôsledku určitých špecifík jej vlastných alebo istých skutkových okolností, ktoré ju odlišujú od akejkoľvek inej osoby, a táto skutočnosť ju individualizuje spôsobom analogickým spôsobu individualizovania adresáta. [50]

45. V rámci režimu, ktorý predchádzal sporné ustanovenia, založeného na nariadení č. 1293/79 [51], normotvorca Spoločenstva ešte sám prideľoval kvóty pre izoglukózu vyčíslené pre jednotlivé výrobné podniky. V dôsledku toho bol Roquette Frères menovite označený v tejto právnej úprave. V tomto kontexte Súdny dvor výslovne pripustil, že spoločnosť Roquette Frères bola osobne dotknutá v zmysle článku 173 druhého odseku Zmluvy EHS (zmenený na člán-

50 — Ustálená judikatúra: pozri najmä rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 222; Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 2, bod 36, a Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, bod 45.

51 — Pozri článok 9 nariadenia č. 1111/77 v spojení s jeho prílohou II v znení vyplývajúcom z nariadenia č. 1293/79.

ok 173 druhý odsek Zmluvy ES, ďalej zmenený, teraz článok 230 štvrtý odsek ES), keď podala žalobu o neplatnosť nariadenia č. 1293/79. [52]

46. Na druhej strane, ako som už uviedla, vo všetkých spoločných organizáciách trhu v sektore cukru platných od 1. júla 1981, v rámci ktorých boli bez výnimky prijaté všetky sporné ustanovenia, boli stanovené iba celkové základné množstvá pre každý členský štát a jednotlivým vnútroštátnym orgánom prináležalo rozdeliť tieto množstvá vo forme kvót medzi výrobné podniky izoglukózy vykonávajúce svoju činnosť na ich území. [53]

47. Z uvedeného vyplýva, že Roquette Frères už nebol menovite označený v sporných ustanoveniach ako adresát stanovených kvót pre izoglukózu [54], ale stal sa iba jednou zo súčastí výlučne druhovo vymedzenej kategórie výrobcov izoglukózy v Spoločenstve. Preto sa naňho vzťahuje pôsobnosť sporných ustanovení iba v dôsledku objektívnych kritérií formulovaných všeobecným a abstraktným spôsobom ako na ekonomický subjekt na trhu izoglukózy. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že takéto okolnosti samy osebe neumožňujú domnievať sa, že podnik je osobne dotknutý v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. [55]

48. V prospech práva podať žalobu podnikom, akým je Roquette Frères, nenasvedčuje ani skutočnosť, že tento podnik je jedným z ojedinelých výrobcov izoglukózy v Spoločenstve, dokonca jediným v metropolitnom Francúzsku, a preto mu budú kvóty pre izoglukózu stanovené pre toto územie prakticky vždy pridelené v celom rozsahu. Aj keď počet a totožnosť podnikov, ktorých sa nariadenie týka, môže byť k danému dátumu vymedzený s dostatočnou presnosťou, z tejto okolnosti nevyplýva pre tieto podniky žiadne právo podať žalobu, pokiaľ sú vymedzené ako

52 — Rozsudok z 29. októbra 1980, Roquette Frères/Rada už citovaný v poznámke pod čiarou 5, body 15 a 16. Pozri v tom istom zmysle rozsudok Maïzena/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 15, body 15 a 16. Prípustná bola tiež žaloba Roquette Frères proti nariadeniam č. 387/81 a č. 388/81, ktorých obsah bol na účely tohto sporu rovnaký ako obsah nariadenia č. 1293/79 (pozri v tejto súvislosti judikatúru citovanú v poznámke pod čiarou 18, ako aj bode 8 týchto návrhov). Pokiaľ ide o ostatné veci, v ktorých boli podniky menovite označené v nariadeniach Spoločenstva a v ktorých boli žaloby posúdené ako prípustné, pozri najmä rozsudky z 21. februára 1984, Allied Corporation a i./Komisia (239/82 a 275/82, Zb. s. 1005, body 12 a 14); z 20. marca 1985, Timex/Rada a Komisia (264/82, Zb. s. 849, bod 15), a Nachi Europe, už citovaný v poznámke pod čiarou 33 (bod 39 v spojení s bodom 3), všetky sa týkajú ochranných opatrení v oblasti obchodnej politiky.

53 — Pre detailný výklad pozri body 9 až 17 týchto návrhov.

54 — V tomto sa prejednávaná vec odlišuje napríklad od veci Nachi Europe, ktorá viedla k vydaniu rozsudku už citovaného v poznámke pod čiarou 33 (osobitne body 3 a 39), v ktorom napadnuté nariadenie menovite uvádzalo dotknutý podnik, ako aj podnik, s ktorým bol úzko prepojený.

55 — Rozsudky z 24. februára 1987, Deutz und Geldermann/Rada, 26/86, Zb. s. 941, bod 12; z 15. júna 1993, Abertal a i./Komisia, C-213/91, Zb. s. I-3177, body 19 a 20; z 22. novembra 2001, Antillean Rice Mills/Rada, C-451/98, Zb. s. I-8949, bod 51, a Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, body 43 a 46. Pozri v tom istom zmysle rozsudok Plaumann/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 50, s. 222.

v prejednávanej veci iba na základe objektívnych kritérií formulovaných všeobecným a abstraktným spôsobom a ostatné ekonomické subjekty, ktoré pri prijatí predmetného nariadenia neboli ešte dotknuté, by ním mohli byť v budúcnosti dotknuté v dôsledku výkonu určitej činnosti. [56]

49. Právna úprava týkajúca sa prevodu kvót uplatniteľná od nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 1785/81 preukazuje, že normotvorca Spoločenstva výslovne uznal možnosť vstupu nových potenciálnych subjektov na trh, keď prijal sporné ustanovenia [57]. Ako som už uviedla, táto právna úprava ponecháva vnútroštátnym orgánom právo slobodne prevádzať kvóty existujúcich výrobcov izoglukózy v rozsahu 10 % na iné podniky, ktoré nimi až doteraz nedisponovali.

50. Otázka práva Roquette Frères podať žalobu by mohla byť posúdená odlišne, ak by sa preukázalo, že v čase prijatia sporných ustanovení patril tento podnik do obmedzenej skupiny dotknutých osôb, ktorá sa odlišovala od ostatných potenciálnych žalobcov napríklad formuláciou návrhov alebo uzatváraním osobitných zmlúv, alebo preto, že mali zaručené právne postavenie [58]. To však nebol prípad prejednávanej veci.

51. Osobitne Roquette Frères nemohol mať zaručené právne postavenie z jednoduchého dôvodu, že mu pôvodne, teda pred prijatím sporných ustanovení, boli pridelené kvóty pre izoglukózu na základe nariadenia Spoločenstva. [59] Tieto kvóty boli totiž od začiatku Roquette Frères pridelené iba na konkrétne definované obdobia, teda od 1. júla 1979 do 30. júna 1980 a od 1. júla 1980 do 30. júna 1981. Toto pridelenie nijakým spôsobom neumožňovalo predpokladať, aký spôsobom budú tieto kvóty vypočítané a rozdelené počas neskorších období a aké množstvo bude prináležať Roquette Frères.

52. Je bezpochyby správne, že výlučne z pohľadu čísiel zodpovedali základné množstvá izoglukózy pre každý členský štát na obdobie nasledujúce po 1. júli 1981 ešte

56 — Pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. marca 1978, UNICME/Rada, 123/77, Zb. s. 845, bod 16; z 29. januára 1985, Binderer/Komisia, 147/83, Zb. s. 257, bod 13; Deutz und Geldermann, už citovaný v poznámke pod čiarou 55, bod 8; Abertal a i./Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 55, body 17, 19 a 20, ako aj Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný v poznámke pod čiarou 3, bod 46. Pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Reischl vo veci Roquette Frères/Rada (rozsudok z 30. septembra 1982, 242/81, už citovaný v poznámke pod čiarou 48, s. 3233).

57 — Článok 25 nariadenia č. 1785/81, článok 30 nariadenia č. 2038/1999 a článok 12 nariadenia č. 1260/2001.

58 — Pozri tiež rozsudky z 1. júla 1965, Tœpfer a Getreide-Import/Komisia, 106/63 a 107/63, Zb. s. 525, 548; z 13. mája 1971, International Fruit Company a i./Komisia, 41/70 až 44/70, Zb. s. 411, body 16 až 22; zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia, 11/82, Zb. s. 207, bod 19, a z 18. mája 1994, Codorniu/Rada, C-309/89, Zb. s. I-1853, body 21 a 22.

59 — Pozri tiež nariadenie č. 1111/77 uvedené v bodoch 6 až 8 týchto návrhov, osobitne jeho článok 9 a jeho prílohu II v jednotlivých zneniach vyplývajúcich z nariadení č. 1293/79, č. 387/81 a č. 388/81.

kvótam pre izoglukózu, ktoré boli priamo pridelené jednotlivým podnikom pred týmto dátumom. Z uvedeného vyplýva, že základné množstvá pridelené metropolitnému Francúzsku v nariadení č. 1785/81 boli zhodné s kvótami, ktoré získal samotný Roquette Frères počas dvoch predchádzajúcich dvanásťmesačných období. Na rozdiel od metódy výpočtu používanej pred 1. júlom 1981 [60] však v sporných ustanoveniach už výroba izoglukózy každého z dotknutých podnikov nebola výslovne stanovená za základ pre výpočet základných množstiev izoglukózy, ktorú museli vnútroštátne orgány rozdeliť na svojom území. [61] Tieto základné množstvá už tvorili iba celkové maximálne limity, ktoré sa vzťahovali tak na výrobcov izoglukózy už prítomných na trhu, ako aj na nové potenciálne podniky vstupujúce na trh, a v dôsledku toho sa dotýkali všetkých výrobcov rovnakým spôsobom.

53. Z uvedeného vyplýva, že od 1. júla 1981 už Roquette Frères nebol individualizovaný ako konkrétny adresát a už sa neodlišoval, pokiaľ ide o sporné ustanovenia, od ostatných potenciálnych žalobcov. V dôsledku nedostatku osobnej dotknutosti teda nebolo prípustné, aby Roquette Frères podal žalobu proti sporným ustanoveniam v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. [62]

c) Existujú prinajmenšom vážne pochybnosti o práve Roquette Frères podať žalobu

54. Na základe vyššie uvedených úvah nie je prípustné, aby Roquette Frères podal žalobu o neplatnosť sporných ustanovení na základe článku 230 štvrtého odseku ES. Ak by sme však aj dospeli k záveru, že žaloba Roquette Frères o neplatnosť by bola prípustná, treba ešte preskúmať, či tento podnik bol bez akýchkoľvek pochybností aktívne legitimovaný na podanie žaloby. [63]

55. Samozrejme, v uvedenom kontexte táto otázka nezávisí len od subjektívnych pochybností, ktoré by pociťoval potenciálny žalobca. V opačnom prípade by totiž kritérium výberu medzi žalobou o neplatnosť na súdoch

60 — Základ pre výpočet kvót pridelených podnikom na obdobie pred 1. júlom 1981 (od 1. júla 1979 do 30. júna 1980 a od 1. júla 1980 do 30. júna 1981) tvorila ich výroba počas obdobia medzi 1. novembrom 1978 a 30. aprílom 1979.

61 — Prejednávaná vec sa v tomto odlišuje napríklad od veci Nachi Europe, ktorá viedla k vydaniu rozsudku už citovaného v poznámke pod čiarou 33 (osobitne body 3 a 39), v ktorej výpočty vykonané v napadnutom nariadení výslovne vychádzali z obchodných ukazovateľov dotknutého podniku a podniku, s ktorým bol úzko prepojený. Pozri v tejto súvislosti šieste a sedemnáste odôvodnenie nariadenia Rady EHS č. 2849/92 z 28. septembra 1992, ktorým sa mení a dopĺňa konečné antidampingové clo zavedené nariadením (EHS) č. 1739/85 o dovoze guličkových ložísk s vonkajším priemerom väčším ako 30 mm z Japonska [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 286, s. 2).

62 — Pozri v tom istom zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Reischl, už citované v poznámke pod čiarou 56 (s. 3233).

63 — Pozri v tejto súvislosti bod 33 týchto návrhov a judikatúru citovanú v poznámke pod čiarou 42.

Spoločenstva a námietkou neprípustnosti na vnútroštátnych súdoch bolo ponechané na tvrdenia jednotlivca, ktoré sú iba ťažko objektívne preskúmateľné. Dotknutá osoba by takto mohla prakticky bez obmedzenia spochybniť *a posteriori* akty Spoločenstva a obchádzať tak ich konečnú povahu.

56. Naopak, na základe všetkých okolností v prejednávanej veci treba skúmať, či jednotlivec mal objektívne legitímny dôvod pochybovať o prípustnosti žaloby o neplatnosť, ktorú mal prípadne podať. Rozhodujúce kritérium teda spočíva v existencii alebo neexistencii objektívnych pochybností, pokiaľ ide o právo podať žalobu fyzických alebo právnických osôb na základe článku 230 štvrtého odseku ES.

57. Aj v tomto bode sa názory účastníkov konania na Súdnom dvore odlišujú. Zatiaľ čo Roquette Frères a Rada sa domnievajú, že pochybnosti v súvislosti s právom podniku podať žalobu na súdy Spoločenstva sú dôvodné, Komisia a francúzska vláda zastávajú opačné stanovisko.

58. Skutočnosť, že Súdny dvor rozsudkom z 30. septembra 1982 už zamietol žalobu Roquette Frères proti prvému zo sporných nariadení, konkrétne nariadeniu č. 1785/81, má v prejednávanom prípade osobitný význam.[64] Je pravda, že odôvodnenia tohto rozsudku sa výslovne obmedzili na posúdenie prípustnosti žaloby jednotlivca proti príspevku na výrobu izoglukózy stanovenému nariadením č. 1785/81.[65] Vo svojich návrhoch v tej istej veci však generálny advokát Reischl preskúmal v celom rozsahu otázku prípustnosti žaloby Roquette Frères a vylúčil takúto prípustnosť, pretože by režim výrobných kvót pre izoglukózu, o ktorý ide aj v prejednávanej veci, mohol byť takouto žalobou dotknutý[66].

59. Vzhľadom na túto situáciu mohol Roquette Frères legitímne vychádzať zo zásady, že nebol aktívne legitimovaný na napadnutie sporných ustanovení.[67] Takéto posúdenie by bolo treba v každom prípade považovať za obhájiteľné, pretože je v súlade s názorom generálneho advokáta Súdneho dvora na otázku, o ktorej samotný Súdny dvor v rozsudku, ktorý v tom čase vydal, nerozhodol výslovne protichodným spôsobom.

64 — Rozsudok z 30. septembra 1982, Roquette Frères/Rada, 242/81, už citovaný v poznámke pod čiarou 48, body 9 a 10.

65 — Tamže, bod 8. Pravidlá uplatniteľné na tento príspevok boli upresnené v článku 28 nariadenia č. 1785/81.

66 — Návrhy už citované v poznámke pod čiarou 56 (s. 3233 a nasl.).

67 — To platí nielen pre sporné ustanovenia nariadenia č. 1785/81, ale tiež pre prípadné žaloby proti porovnateľným aktom prijatým neskôr, v prejednávanej veci konkrétne proti nariadeniam č. 2038/1999, č. 2073/2000, č. 1260/2001, č. 1745/2002 a č. 1739/2003, na ktoré sa môžu uplatniť úvahy generálneho advokáta Reischl v jeho návrhoch, už citovaných v poznámke pod čiarou 56 (s. 3233 a nasl.).

60. Uvedené platí o to viac, že v čase prijatia sporných ustanovení takisto neexistovala protikladná judikatúra Súdneho dvora, na základe ktorej by žalobca vo veci samej mohol vyvodiť s istotou záver o prípustnosti jednej zo žalôb, ktoré mal podať proti týmto ustanoveniam. [68] Naopak, mohol sa v súlade s ustálenou judikatúrou domnievať, že sporné ustanovenia boli súčasťou nariadení, ktorých ustanovenia sa vo všeobecnosti týkali výlučne kategórií abstraktne určených osôb a objektívne vymedzených situácií a že v dôsledku toho nedisponoval právom podať na súdoch Spoločenstva žalobu o neplatnosť proti týmto nariadeniam. [69]

61. Z tohto dôvodu mohol mať Roquette Frères legitímne pochybnosti, pokiaľ ide o jeho právo podať žalobu proti sporným ustanoveniam.

3. Predbežný záver

62. Na základe vyššie uvedených úvah treba na prvú otázku odpovedať tak, že nie je bez akýchkoľvek pochybností prípustné, aby Roquette Frères podal na súdy Spoločenstva podľa článku 230 štvrtého odseku ES žalobu o neplatnosť článku 24 ods. 2 nariadenia č. 1785/81, článku 27 ods. 3 nariadenia č. 2038/1999, článku 1 nariadenia č. 2073/2000, článku 11 ods. 2 nariadenia č. 1260/2001, článku 1 nariadenia č. 1745/2002 a článku 1 nariadenia č. 1739/2003.

B — *O druhej prejudiciálnej otázke: platnosť jednotlivých ustanovení týkajúcich sa základných množstiev výroby izoglukózy obsiahnutých v nariadeniach Spoločenstva*

63. Svojou druhou otázkou vnútroštátny súd žiada Súdny dvor, aby preskúmal platnosť sporných ustanovení v rozsahu, v akom stanovujú základné množstvá izoglukózy pre metropolitné Francúzsko.

64. Vnútroštátny súd na odôvodnenie svojich pochybností o platnosti sporných ustanovení uvádza, že základné množstvá izoglukózy pre metropolitné Francúzsko sú možno vypočítané chybným spôsobom na úrovni Spoločenstva, pretože sa nezohľadnila

68 — Situácia Roquette Frères osobitne nie je porovnateľná so situáciou vývozcu, ktorý napáda nariadenie zavádzajúce antidampingové clo, a preto napríklad rozsudok Nachi Europe, už citovaný v poznámke pod čiarou 33 (body 38 a 39), nemožno na prejednávanú vec uplatniť (k tomuto bodu pozri tiež poznámky pod čiarou 54 a 61).

69 — Rozsudok Accrington Beef a i., už citovaný v poznámke pod čiarou 33, bod 15. Pozri tiež výklad v bodoch 37 až 53 týchto návrhov a judikatúru citovanú v poznámke pod čiarou 55.

izoglukóza vyrobená v tomto členskom štáte medzi 1. novembrom 1978 a 30. aprílom 1979 ako medziprodukt slúžiaci na výrobu iných výrobkov určených na predaj.

65. Namietaná chyba sa vzťahuje na výpočty uskutočnené počas prvého zavedenia režimu kvót pre izoglukózu, a týka sa teda režimu, ktorý predchádzal sporné ustanovenia [70]. Táto chyba následne pretrvávala a týkala sa tiež každého zo sporných ustanovení v prejednávanej veci, pretože pôvodne stanovené kvóty sa nakoniec zachovali vo forme základných množstiev pridelených jednotlivým členským štátom.

66. Hoci Roquette Frères je presvedčený o existencii takejto chyby, a teda o neplatnosti sporných ustanovení, všetci ostatní účastníci konania na Súdnom dvore sa domnievajú, že tieto ustanovenia sú platné.

70 — Pozri nariadenie č. 1111/77, uvedené v bodoch 6 až 8 týchto návrhov, osobitne v jeho článku 9 a jeho prílohe II v jednotlivých zneniach vyplývajúcich z nariadení č. 1293/79, č. 387/81 a č. 388/81.

1. Kontext: rozdiel medzi štandardnou izoglukózou a izoglukózou ako medziproduktom pri výrobe obohatenej izoglukózy

67. Technicky sa izoglukóza získava izomeráciou glukózového sirupu. V závislosti od stupňa sladkosti a chemického zloženia možno zjednodušene rozlišovať medzi dvoma konečnými výrobkami, ktoré generálny advokát Tesauro výslovne definoval pojmami „štandardná izoglukóza“ a „obohatená izoglukóza“. [71] Pri výrobe posledného menovaného výrobku sa tiež získa izoglukóza ako medziprodukt.

68. Jednorazovou izomeráciou glukózového sirupu sa získa štandardná izoglukóza, teda roztok zložený takmer rovnakým dielom z molekúl glukózy a fruktózy, ktorého chemické zloženie a stupeň sladkosti sa približujú tekutému cukru. [72] Predáva sa ako priama náhrada tekutého cukru. Roquette Frères, podľa jeho vlastných údajov, predáva tento výrobok pod obchodným názvom „méliose“.

71 — Návrhy vo veci Roquette Frères (rozsudok z 13. februára 1992, už citovaný v poznámke pod čiarou 7), body 2 a 3.

72 — Rozsudok z 13. februára 1992, Roquette Frères, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 3, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Tesauro v tej istej veci, bod 2.

69. V porovnaní so štandardnou izoglukózou má obohatená izoglukóza mierne vyšší obsah fruktózy, [73] a teda tiež mierne vyšší stupeň sladkosti. Roquette Frères, podľa jeho vlastných údajov, v minulosti tento výrobok vyrábal a predával pod obchodným názvom „lévulose". Na účely získania obohatenej izoglukózy sa po prvej izomerácii prostredníctvom viacerých po sebe nasledujúcich postupov oddeľujú molekuly glukózy a fruktózy a potom sa molekuly glukózy podrobia novej izomerácii. [74] Každý takýto postup znovu generuje izoglukózu ako medziprodukt, ktorý však ako taký nie je uvádzaný na trh, pretože je pri ďalšom spracovaní v celom rozsahu použitý na účely získania obohatenej izoglukózy.

70. Režim výrobných kvót pre izoglukózu sa neuplatňuje iba na izoglukózu skutočne uvedenú na trh, ale tiež na izoglukózu používanú ako medziprodukt pri výrobe iného výrobku určeného na predaj, ktorý sa v rámci tohto procesu spotreboval. Tak rozhodol Súdny dvor vo svojom rozsudku z 13. februára 1992 týkajúcom sa znovu Roquette Frères [75]. Okrem iného spresnil, že „pri každej ďalšej izomerácii glukózového sirupu obsahujúceho po prvej izomerácii hmotnostný obsah fruktózy v sušine najmenej 10 % ide o výrobu izoglukózy, ktorá podlieha režimu kvót stanovenému nariadením [č. 1785/81], pokiaľ takýto postup má za následok zvýšenie obsahu fruktózy v konečnom výrobku" [76].

71. Započítanie glukózy generovanej ako čistý medziprodukt do kvót pre jednotlivých výrobcov prispieva k účinnej ochrane pred prebytkami na trhu cukru. Cieľom tohto započítania je tiež vylúčiť narušenie hospodárskej súťaže nie iba medzi izoglukózou a cukrom, ale tiež medzi výrobcami izoglukózy, aby sa tak zachovala „rovnováha", ktorú chcel normotvorca Spoločenstva zaviesť medzi jednotlivými výrobcami sladidiel. [77] Rovnako ako spoločná organizácia trhu podriaďuje cukor režimu kvót bez toho, aby sa robil akýkoľvek rozdiel medzi medziproduktmi a konečnými výrobkami, zásada rovnakého zaobchádzania požaduje, aby sa kvóty pre izoglukózu tiež uplatňovali bez akéhokoľvek rozdielu. [78]

73 — Podľa informácií spoločnosti Roquette Frères môže tiež ísť o čistú kryštalizovanú fruktózu.

74 — Rozsudok z 13. februára 1992, Roquette Frères, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 4, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Tesauro v tej istej veci, bod 2. Čiastočne sa namiesto čistej glukózy používala tiež zmes glukózy a fruktózy na účely neskorších izomerácií (pozri bod 5 tohto rozsudku).

75 — Rozsudok z 13. februára 1992, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 38 a bod 3 výroku.

76 — Tamže, bod 34 a bod 2 výroku.

77 — Tamže, bod 33 v spojení s bodom 25.

78 — Tamže, bod 33 v spojení s bodom 36.

2. V prípade sporných ustanovení nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu pri stanovovaní základných množstiev izoglukózy

72. Pri kontrole platnosti sporných ustanovení prislúcha sudcovi obmedziť sa na skúmanie, či sa normotvorca Spoločenstva nedopustil zjavne nesprávneho posúdenia pri výkone svojej diskrečnej právomoci alebo či zjavne neprekročil hranice svojej voľnej úvahy. [79] Zavedenie spoločnej poľnohospodárskej politiky, najmä v sektore cukru, mu totiž ukladá povinnosť posúdiť komplexné hospodárske situácie a prijať rozhodnutia hospodárskej, politickej a sociálnej povahy. [80] Na tento účel disponuje diskrečnou právomocou, ktorá sa uplatňuje nie len na povahu a dosah ustanovení, ktoré sa majú prijať, ale v určitej miere aj na zistenie základných údajov. [81]

73. Namietaná nesprávnosť vo výpočte Rady má mať svoj pôvod v režime, ktorý predchádzal sporné ustanovenia, a následne sa má opakovať v týchto ustanoveniach. Preto treba v prvom rade skúmať, či v prípade pôvodného režimu nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu, a ďalej, či prípadné nesprávne posúdenie malo rozhodujúci vplyv na prijatie sporných ustanovení v tomto prípade.

a) Neexistencia zjavne nesprávneho posúdenia pri prijatí predchádzajúceho režimu

74. V režime, ktorý predchádzal sporným ustanoveniam, založenom na nariadení č. 1293/79 [82], bola základným kritériom kvantitatívneho vymedzenia kvót pre izoglukózu individuálna výroba každého výrobcu počas referenčného obdobia od 1. novembra 1978 do 30. apríla 1979. Ročná technická kapacita výroby jednotlivých podnikov musela byť tiež zohľadnená. [83]

75. Ako sa neskôr ukázalo, Rada v tom období mala k dispozícii ako základ pre výpočet iba údaje získané počas referenčného

79 — Rozsudok z 29. októbra 1980, Roquette Frères/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 5, bod 25, a rozsudok zo 6. júla 2000, Eridania, C-289/97, Zb. s. I-5409, bod 49.

80 — Pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. októbra 1980, Roquette Frères/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 5, bod 25; rozsudok Eridania, už citovaný v poznámke pod čiarou 79, bod 48; rozsudok zo 6. decembra 2005, ABNA a i., C-453/03, C-11/04, C-12/04 a C-194/04, Zb. s. I-10423, bod 69, a rozsudok zo 7. septembra 2006, Španielsko/Rada, C-310/04, Zb. s. I-7285, bod 96.

81 — Rozsudok z 29. októbra 1980, Roquette Frères/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 5, bod 25, a rozsudok Eridania, už citovaný v poznámke pod čiarou 79, bod 48. Pozri tiež rozsudok z 25. júna 1997, Taliansko/Komisia, C-285/94, Zb. s. I-3519, bod 23, a rozsudok Espagne/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 80, bod 121.

82 — Článok 9 nariadenia č. 1111/77 v spojení s jeho prílohou II v znení vyplývajúcom z nariadenia č. 1293/79, ako aj neskôr z nariadení č. 387/81 a č. 388/81.

83 — Siedme odôvodnenie nariadenia č. 1293/79 a článok 9 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1111/77, zmeneného a doplneného nariadením č. 1293/79.

obdobia, ktoré nezahŕňali izoglukózu vyrobenú Roquette Frères ako jednoduchý medziprodukt. Na úplnú evidenciu výroby a kapacít jednotlivých výrobcov a dodržanie zmyslu a účelu režimu kvót mala však tiež zohľadniť objem medziproduktu v zmysle rozsudku z 13. februára 1992, Roquettes Frères [84]. Zo spätného pohľadu sa teda Rada dopustila v tomto bode nesprávneho posúdenia v nariadení č. 1293/79 pri určovaní kvót pre izoglukózu uplatniteľných na Roquette Frères.

76. Otázka, či ide o zjavne nesprávne posúdenie, však musí byť skúmaná s ohľadom na všetky okolnosti prejednávaného prípadu. V tejto súvislosti treba preskúmať, či rozumný pozorovateľ mohol a mal bez ťažkostí rozpoznať od dátumu, ku ktorému mala Rada prijať rozhodnutie, že výpočet výrobných množstiev bol nesprávny.

77. V prejednávanej veci treba zdôrazniť, že relevantné údaje týkajúce sa kapacít a výroby Roquette Frères počas referenčného obdobia pochádzali priamo zo samotného podniku. Využili sa na jednej strane údaje o výrobnej kapacite poskytnuté samotným Roquette Frères a na druhej strane mesačné správy Francúzskej republiky týkajúce sa výroby izoglukózy na jej území [85], ktoré takisto vychádzali z informácií poskytnutých Roquette Frères.

78. V rámci svojej diskrečnej právomoci sa Rada pri zisťovaní základných údajov režimu plánovaných kvót [86] mohla legitímne oprieť o údaje pochádzajúce od samotných dotknutých podnikov.

79. K dátumu prijatia nariadenia č. 1293/79 Rada nemala objektívne žiaden dôvod pochybovať o správnosti týchto údajov, a to tým skôr, že na účely pridelenia kvót bolo v samotnom záujme dotknutých podnikov neuskutočniť ohodnotenie svojej výroby a kapacít nižšie ako by zodpovedalo skutočnosti.

84 — Rozsudok už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 38 a bod 3 výroku. Pozri tiež bod 70 týchto návrhov. V tejto súvislosti treba tiež odkázať na ustálenú judikatúru, podľa ktorej výklad, ktorý Súdny dvor dáva pravidlu práva Spoločenstva pri výkone svojej právomoci podľa článku 234 ES, objasňuje a spresňuje význam a dosah tohto pravidla tak, ako sa musí alebo by sa malo chápať a uplatňovať od okamihu, keď nadobudlo účinnosť (pozri najmä rozsudky z 27. marca 1980, Denkavit italiana, 61/79, Zb. s. 1205, bod 16; z 13. januára 2004, Kühne & Heitz, C-453/00, Zb. s. I-837, bod 21; z 10. januára 2006, Skov a Bilka, C-402/03, Zb. s. I-199, bod 50, a z 5. októbra 2006, Nádasdi a i., C-290/05 a C-333/05, Zb. s. I-10115, bod 62).

85 — Členské štáty boli povinné zasielať takéto správy Komisii na základe článku 1 nariadenia Komisie EHS č. 1471/77 z 30. júna 1977 o oznámeniach členských štátov týkajúcich sa izoglukózy [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 162, s. 13).

86 — Pozri v tejto súvislosti bod 72 týchto návrhov a judikatúru citovanú v poznámke pod čiarou 81.

80. V rozpore s tým, čo tvrdí Roquette Frères, dotknuté podniky už v tom čase mohli a mali vedieť, že údaje, ktoré poskytovali, mali zahŕňať nielen izoglukózu skutočne uvedenú na trh, ale tiež izoglukózu získanú ako medziprodukt. Ustanovenia Spoločenstva totiž nijakým spôsobom nerozlišujú medzi predávanou izoglukózou ako konečným produktom a izoglukózou získanou iba ako medziprodukt, teda rozdiel, ktorý by v očiach výrobcu odôvodnil poskytnutie kvantitatívnych údajov týkajúcich sa iba konečných výrobkov, ktoré skutočne predával, ale nie týkajúcich sa medziproduktov.

81. Podstatné určujúce kritérium ustanovení Spoločenstva týkajúce sa obmedzenia množstiev izoglukózy na spoločnom trhu nespočívalo v objeme izoglukózy prítomnej na trhu, ale spočívalo a aj dnes stále spočíva v objeme, ktorý sa vyrába. Preto už pred zavedením režimu kvót pre izoglukózu sa spájal príspevok stanovený článkom 9 nariadenia č. 1111/77 [87] na výrobu a nie na predaj izoglukózy. Takisto aj správy, ktoré členské štáty zasielali Komisii podľa článku 1 nariadenia č. 1471/77, sa vždy odvolávali na množstvá vyrobené počas daného mesiaca.

87 — Nariadenie č. 1111/77 v pôvodnom znení.

82. Z dôvodov uvedených vyššie som dospela k záveru, že Rada sa prijatím režimu predchádzajúceho sporné ustanovenia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa pri výpočte kvót opierala o údaje týkajúce sa výrobných kapacít izoglukózy a vyrobených množstiev, ktoré pochádzali od samotného Roquette Frères.

b) Nesprávne posúdenie Radou nemalo rozhodujúci vplyv na sporné ustanovenia

83. Ak by sa však vychádzalo zo zásady, že v prípade predchádzajúceho režimu došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu, bolo by treba preskúmať, či takéto nesprávne posúdenie malo rozhodujúci vplyv na následne prijaté sporné ustanovenia. Z tohto pohľadu treba zvážiť tieto skutočnosti.

84. Je nesporné, že základné množstvá izoglukózy pridelené metropolitnému Francúzsku od 1. júla 1981 zodpovedali ešte niekoľko rokov kvótam, ktoré boli pridelené priamo Roquette Frères na dve predchádzajúce dvanásťmesačné obdobia. V rozpore s metódou používanou počas obdobia pred

1. júlom 1981 však výroba izoglukózy jednotlivých podnikov už nebola výslovne použitá ako základ pre výpočet množstiev izoglukózy pridelenej členským štátom ani v nariadení č. 1785/81, ani vo všetkých ostatných sporných ustanoveniach. [88]

85. Z preambuly nariadenia č. 1785/81 okrem iného vyplýva, že zavedením novej spoločnej organizácie trhu v sektore cukru uplatniteľnej od 1. júla 1981 normotvorca Spoločenstva znovu konal pod tlakom štrukturálnych prebytkov, ktoré sa v Spoločenstve zistili na trhu so sladidlami. [89] Režim výrobných kvót pre cukor a izoglukózu musel byť výslovne upravený tak, aby zohľadnil najmä posledný vývoj výroby. [90]

86. Všetky tieto skutočnosti nasvedčujú, že pri stanovení základných množstiev pre izoglukózu uplatniteľných od 1. júla 1981 hralo úlohu množstvo faktorov, ktoré ovplyvnili posúdenie Rady. Na druhej strane neexituje dostatočný dôkaz o tom, že by sa Rada pri prijímaní nariadenia č. 1785/81 riadila výlučne — alebo prinajmenšom v rozhodujúcej miere — skutočnou výrobou izoglukózy jednotlivých podnikov počas predchádzajúcich období.

87. V dôsledku toho nie je možné s istotou tvrdiť, že by prípadné nesprávne posúdenie Rady pri prijímaní predchádzajúceho režimu malo rozhodujúci vplyv na sporné ustanovenia. To platí aj pre stanovenie základných množstiev izoglukózy v prvom spornom ustanovení, teda v článku 24 ods. 2 nariadenia č. 1785/81.

88. Uvedené platí o to viac pre sporné ustanovenia v neskorších nariadeniach. Na jednej strane v čase ich prijatia bol predchádzajúci režim ešte viac časovo vzdialený, v tomto prípade o viac ako dvadsať rokov. [91] Na druhej strane Spoločenstvo medzičasom prijalo medzinárodné záväzky, [92] ktoré mohli hrať úlohu pri stanovení základných množstiev izoglukózy v nariadení č. 2038/1999 [93] a ktoré v každom prípade takúto rolu hrali v nasledujúcom období.

88 — To však ešte platilo v prípade predchádzajúceho režimu. Pozri k tomuto bodu článok 9 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1111/77, zmeneného a doplneného nariadením č. 1293/79, ako aj siedme odôvodnenie tohto posledného menovaného nariadenia.

89 — Druhé odôvodnenie nariadenia č. 1785/81.

90 — Jedenáste odôvodnenie nariadenia č. 1785/81.

91 — Nariadenie č. 1293/79 bolo prijaté 25. júna 1979, nariadenie č. 2038/1999 13. septembra 1999.

92 — V tomto prípade ide o dohodu o poľnohospodárstve uvedenú v poznámke pod čiarou 25.

93 — Pozri trináste a šestnáste odôvodnenie nariadenia č. 2038/1999.

89. V tomto kontexte nevidím dostatočné dôvody umožňujúce vyvodiť záver, že prípadné predchádzajúce nesprávne posúdenie Rady malo rozhodujúci vplyv na sporné ustanovenia. V dôsledku toho neexistuje žiaden dôvod skonštatovať neplatnosť týchto ustanovení.

3. Predbežný záver

90. Z uvedeného vyplýva, že na druhú otázku treba odpovedať, že skúmaním tejto druhej položenej otázky nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá ovplyvniť platnosť článku 24 ods. 2 nariadenia č. 1785/81, článku 27 ods. 3 nariadenia č. 2038/1999, článku 1 nariadenia č. 2073/2000, článku 11 ods. 2 nariadenia č. 1260/2001, článku 1 nariadenia č. 1745/2002 a článku 1 nariadenia č. 1739/2003, pokiaľ ide o stanovenie základných množstiev izoglukózy pre metropolitné Francúzsko.

VI — Návrh

91. Na základe vyššie uvedených úvah navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na otázky položené Cour administrative d'appel de Douai takto:

1. Nie je bez akýchkoľvek pochybností prípustné, aby spoločnosť Roquette Frères podala na súdy Spoločenstva podľa článku 230 štvrtého odseku ES žalobu o neplatnosť článku 24 ods. 2 nariadenia č. 1785/81, článku 27 ods. 3 nariadenia č. 2038/1999, článku 1 nariadenia č. 2073/2000, článku 11 ods. 2 nariadenia

č. 1260/2001, článku 1 nariadenia č. 1745/2002 a článku 1 nariadenia č. 1739/2003.

2. Skúmaním druhej položenej otázky nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá ovplyvniť platnosť článku 24 ods. 2 nariadenia č. 1785/81, článku 27 ods. 3 nariadenia č. 2038/1999, článku 1 nariadenia č. 2073/2000, článku 11 ods. 2 nariadenia č. 1260/2001, článku 1 nariadenia č. 1745/2002 a článku 1 nariadenia č. 1739/2003, pokiaľ ide o stanovenie základných množstiev izoglukózy pre metropolitné Francúzsko.